

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!
— MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 9

1965

Årg. 6

JESUS LÖSER ALKOHOLPROBLEMEN!

HÖGAKTUELLT

*"... Jämt och ständigt
fick jag höra min fru och
mina barn säga: Nu kom-
mer pappa hem full igen
— Jag fick sprutor och
tabletter av läkaren —
Om nätterna plågades jag
av ångest och mardröm-
mar — Spritdjävulen hade
fått mig i sitt våld..."*

Läs om Jesu helande och
förvandlande makt i detta
högtintressanta vittnesbörd.

Jag tycker, att det är en myc-
ket stor nåd, att i dag få vara
frälst och bevarad. Det är nu
drygt 2½ år sedan jag fick upp-
leva ett möte med Honom, som
kan gripa in och rädda, där
mänsklig kraft är otillräcklig
och intet förmår — Jesus Kris-
tus. Då jag höll på att bli en
fånge och slav under spritens
förbannelse, då hörde han mitt
rop om hjälp, löste och frälste
mig. Ära vare Jesu underbara
namn. Halleluja!

Jag föddes i en liten by Töre,
som ligger i Norrbottens kust-
land. När jag var helt liten läm-
nade min mor mig för att upp-
fostras hos mina morföräldrar.
Och jag kan inte säga annat, än
att jag fick en kärleksfull upp-
fostran. Var väl som alla andra
pojkar under uppväxtåren —
kanske mera blyg och inbunden
än de flesta. Jag var väl högst
15 år, när jag första gången

kom i kontakt med spriten. När
ruset kom, då släppte all inbun-
denhet, då tyckte jag att allt
var glädje, att livet lekte. Jag
tyckte mig börja inse, att i sprit-
ten fanns det fullkomliga med-
let till glädje. Annars när jag
var nykter, så var jag ganska
blyg och försagd. Jag visste inte
vilken farlig väg jag höll på att
slå in på.

När jag var 17 år blev jag
stamanställd vid Flottan i
Stockholm. Som uppassare på
officersmässen fick jag uppleva
hur spriten flödade och spritbe-
gäret tog ett allt starkare grepp
om mitt liv.

Min mormor, hos vilken jag
var uppfostrad, var vad man
kallar, en varm kristen. När hon
såg hur det höll på att gå med
mitt liv brukade hon säga:
"Kjell-Arne, du skall leva så, att
vi får träffas däruppe hos Gud

Forts. på sid. 7.

Finn-Arne Imsen:**BIBELSKOLA — 65**

Bibelskolan till vilken Maranataförsamlingen i Stockholm inbjudit i höst är den fjärde i ordningen. Från en mycket ringa begynnelse har skaran av deltagare mångdubblats på denna korta tid — hösten 1964 var bort emot hundra-talet samlade. Av de redan inkomna anmälningarna att döma, förstå vi att årets deltagareantal vida kommer att överstiga fjolårets. —

Det är gripande i en tid, då man i alla kristna läger kämpar med stora rekryteringssvårigheter, och många av dem, som en gång vikt sina liv i väckelsens tjänst, lockade av materiella fördelar och genom frånvaron av väckelsens eld i sina hjärtan, svikit sin kallelse och återgått till jordiska sysslor, se hur skaror av unga i våra led odelat vill ge sina liv åt Gud och väckelsen. Anmärkningsvärt är också att många av dem som anmält sig är nyfrälsta — ungdomar som under detta år upplevt frälsning och ett dop i den helige Ande och att de nu helt vill ställa sina liv till Guds förfogande. Ett brinnande själavinnarenit är varje andlig väckelses kännetecken och att detta infinner sig genast efter omvändelsen är helt i enlighet med Guds ord och den skyndsamt varmed Guds verk går fram i vår tid. —

Vi se i det stora intresset för bibelskolan ett löfte och ett stort tacksägelseämne, men också en stor förpliktelse. —

Bibelskolan är öppen för alla — inte bara för evangelister och för dem vilka redan är vissa om sin kallelse. Alla som önska avskilja en tid för bön och studium av Guds ord är välkomna. Många gånger har det också hänt att en kallelse

har klarnat under sådana dagar av stillhet inför Gud. Syftet med bibelskolan är ju inte i första hand att utbilda predikanter och evangelister. Vad vi önskar är att genom bön och läsningen av Guds ord hjälpa enskilda människor att förstå vad som är i Guds plan med deras liv och med det verk, som Han lagt i våra händer. — Vi förnimmar att Gud vill mäktiga ting och vi behöver alla göras funktionsdugliga. Vi har förklarat krig mot satan och världen, mot andlig ljumhet och försoffning, mot en förljugen och förvärldslig kristenhet och för alla som känner behov av att rustas för den striden är också bibelskolan öppen. —

Maranataförsamlingen i Stockholm, som anser det vara en stor förmån att också i år taga emot dessa ungdomar, vågar ikläda sig det ekonomiska ansvar, som detta innebär i förhållande på att väckelsens folk runt om i vårt land, vill med sina förböner, gåvor och offer, stödja denna så betydelsefulla verksamhet. Det gäller ju vårt stora gemensamma intresse: själsars frälsning och att föra väckelsebudskapet vidare. De flesta av evangelisterna har under det gångna året arbetat på obrutna följt och har därför ingen möjlighet att erlægga någon avgift. —

Förutom ekonomiska bidrag mottager vi också med stor tacksamhet gåvor in natura, såsom potatis, grönsaker, charkuterier, konserver etc.

Gåvor till Bibelskolan sändes till Maranataförsamlingens exp., BIBELSKOLAN, SURBRUNNSGATAN 60, STOCKHOLM VA.

BIBELSKOLAN I STOCKHOLM**18 okt. — 21 nov.**

Du som längtar efter att bli bättre rustad för evangelii tjänst och mera orienterad i Guds ord — evangelister, predikanter och andra intresserade — hälsas hjärtligt välkomna.

Avgift: 50 kronor i veckan för mat och logi. Vittnen som tjänat större delen av året på fältet kan räkna med fritt uppehälle.

Skriv till Bibelskolan, Maranataförsamlingens exp., Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA.

**Nu billigare
GRAMMOFONSKIVOR**

Singel 8: —

E. P. 11: —

Rekvirera vår nya skivkatalog. Ny traktat, 4 sidor, av Donald Bergagård, buntar om 500 st. 19: —. *Rekvirera nu!*

Förlaget Midnattsropet

Postg. 1 25 99. Tel. 036/13 86 53
Fack 583
JÖNKÖPING 2

Frank Bartleman:

NYTT VIN – NYA LÄGLAR

Frank Bartleman — författaren till denna artikel — var en av de mest inflytelserika männen vid pingstväckelsens utbrott i Los Angeles vid 1900-talets början. (Se G. E. Söderholm: Den Svenska Pingstväckelsens Historia, del I sid. 162 och följande.) Artikeln var 1933 publicerad i en amerikansk tidning, men är idag i vårt land lika svidande aktuell, som den då var i Amerika.

Varje andlig väckelserörelse är bäst och starkast vid sitt allra första framträdande, just då den kommer ny och frisk från Guds hand. Men den mänskliga naturen har alltid, i varje tids-hushållning och i alla andliga rörelser efter en tid begränsat Guds resurser.

Av denna orsak blir det nödvändigt att återvända till "den första kärleken", vilken återigen i sin tur kräver en ny rörelse eller rättare sagt ny andevåg. Ty ingen rörelse, kyrka eller organisation har såsom ett helt någonsin återvunnit denna första kärlek, om den en gång gått förlo-rad. Endast enskilda individer har genom Guds nåd återförts till den lyckliga begynnelsen.

Detta allvarliga faktum kan konstateras i mänsklighetens historia såväl som i kyrkans eller församlingens historia i den innevarande tids-åldern.

Församlingen förlorade "sin första kärlek" under första århundradet och blev allt kallare och mera förvärldsligad forntiden och medeltiden igenom. Under denna tid utkallade Gud den ena skaran efter den andra: montanisterna, donatis-terna, valdenserna, lollarderna, husiterna, och så kom den stora reformationen i början av 1500-talet. Denna förlorade emellertid sin andekraft redan tidigt, och så kallade Herren fram pietister, herrnhutare och metodister samt den underbara bibelväckelsen genom MacIntosh, Charles Finney m. fl.

Alla dessa rörelser var välsignelsens flöden från livets källa, men de mänskliga kärnen svek. Andekraften och urskillningsförmågan, frimodig-

heten, renheten och kärleken avtog. Och i sin nåd sände Gud gång på gång nya välsignelseströmmar.

I.

Slutligen kom så pingströrelsen. Alla trodde, att denna skulle uppnå det slutliga målet: den fulla återställelsen av Kristi församling under denna tidsålder. Så hade ju även alla föregående andliga rörelser säkert trott och hoppats om sig. Men allteftersom tiden har gått och Herrens tillkommelse har blivit fördröjd, har samma nedgång och förfall gjort sig allt starkare gällande även i denna rörelse. Historien upprepar sig ännu en gång. Vi har ju att göra med samma lerkärl. I fråga om anslutning och ekonomi kan väl en tillväxt konstateras, men i andligt hänseende har det blivit ett fortgående avtagande och förfall, ett rekryterande av leden med "en blandad hop" o. s. v. Fakta kan icke förnekas, hur ljuvliga våra drömmar och förhoppningar än är. Och när allt kommer omkring, är det vår enda räddning att erkänna fakta, sådana de verkligen är.

Det är ett stort behov och ett starkt rop just nu efter en andlig förnyelse, ett nytt utgjutande av Anden till församlingens återställelse. Hon har ännu icke uppnått målet, Guds ideal, "möns-terbilden, som visades på berget". Hon har ännu icke fullkomlig seger, är ännu icke redo, utan fläck och skrynka, för mötet med Brudgummen.

En "ny deg" eller "ny lägel" behövs återigen. *Lyckligt det folk, som icke dyrkar "väckelser" men den Gud, som har sänt alla dessa fortlöpande väckelser* hän mot det slutliga målet! De åstunda allenast att befinnas dugliga att nå Guds stand-dard och slutliga mål med dem.

Dyrkan av rörelser eller väckelser; av Guds verk i stället för av Gud själv, har varit förban-nelsen och det som hindrat den fortsatta tillväx-ten hän mot målet. Skaror stängas in i "väckel-ser" och "rörelser", förbjudna att gå vidare. De blir sorgfälligt inkapslade i en puppa av en re-ducerad, fragmentarisk gudsuppenbarelse och er-farenhet, allt under det de beständigt prepareras med att de har "den fulla sanningen". *Följaktli-gen måste en ny skara bli utkallad.* De mänskliga strävandena, t. ex. den vetenskapliga forskning-en, hejdar sig ju icke, förrän den nått det mål den satt sig före. Ännu mycket mindre skulle vi göra det i fråga om andliga ting, de ting, som hör evigheten till. De andra är ju blott timliga.

Vi måste bli lösta från tradition och människo-tankar och lyda allt Guds ord. Det är ju så na-turligt att binda sig vid och följa rörelser. Ty partiandan är så köttslig och bindande, alltige-nom i strid med Ordets ande. Människorna är så

små i sina fördomar, sympatier och själar. De rör sig också så lätt mellan ytterligheterna och äger föga andlig eller ens själslig omdömesförmåga. Vi är utanför vårt centrum, vilket är "Kristi sinne". Visserligen är vi mycket religiösa. Men det är också djävulen. Dessa nämnda omständigheter är något av det som hindrar en klar och ren syn på förhållandena. Jagets, till och med det religiösa jagets död är oundgänglig, om Kristus skall komma till herravälde hos oss och göra oss levande.

Den oerhörda kontrasten mellan pingstväckelsen i dess början och sådan den nu är skulle alldeles förtaga oss modet, om vi icke visste, att Gud dock är densamme i dag som i begynnelsen. Han förändras icke. Han kan åter och åter bereda en kropp. *Nu är människorna icke församlade till Herren Jesus Kristus* (2 Tess. 1: 1), *såsom de voro i gamla dagar*. De samlas nu till stora möten, skaror, populära rörelser och väckelser, stora predikanter, partier, tidningsorgan, läror etc., etc., ja till allt möjligt utom Herren Kristus. De samlas för en stunds samvaro, för att möta sina vänner, att höra något sensationellt eller gripande, att höra sång och musik, att få underhållning, att bedja inför varandra och höra andra bedja och tala men icke för att möta och tillbedja Gud, icke för att bedja till Honom och prisa Honom.

I själva verket har deras smak blivit så förärvad, att ingenting passar dem längre. Ingen föda duger åt dem. De har fått alltför mycket. Något nytt, en sensationell predikan, spekulation eller något långsökt teoretiserande, det är vad de bäst gillar. Talet måste vara medryckande och intressant. Särskilda fina, avlönade solosångare och vältrimmade lag av sångare och musikanter måste uppträda; eljest knotar de bortskända och själiska partimänniskorna. De gamaldags andliga gemensamma sångerna är ingenting för dem. Predikan om Kristus och frälsningen genom Blodet har i stort sett förlorat sitt behag för dem. Satan har med sin illfundighet besvikit dem, såsom han gjorde med Eva, så att de har vänt sig från den enfaldiga troheten mot Kristus. 2 Kor. 11: 3.

Den man som har "något nytt för dagen" att bjuda på, honom skänker denna ateniensiska skara ett lyssnande öra (Apg. 17: 21). Den ena evangelisten måste följa på den andra för att få folket att komma och att behålla publikens intresse och uppmärksamhet.

II.

Detta var icke det sätt, som tillämpades i begynnelsen. Då samlades vi icke av tom nyfiken-

het utan av verklig hjärtehungre efter att möta Gud, för att bedja och bida efter Honom själv. *Vi behövde icke sända bud över kontinent och ocean efter en predikant. Och vi föraktade icke de gåvor, som fanns ibland oss på platsen. Vi var alla bröder; icke en prästklass och "lek-män". Alla brukade fritt sina gåvor, allteftersom Herren rörde vid dem.* Vi kände icke något behov av särskilda skolade pastorer. Det skulle vi ej heller göra nu, om vi blott ville tacksamt erkänna och mottaga, vad Gud redan har givit oss i vår krets. Vi har blivit själiskt nogräknade. Jag är faktiskt övertygad om att Gud själv icke skulle vara denna hop till behag. Vi har kommit fullständigt på sidan av den ursprungliga mönsterbilden med avseende på den nytestamentliga församlingen. Tillståndet är fullständigt abnormt. Och huru detta avfall skall sluta, det vet endast Gud.

I begynnelsen åtföljde "tecknen" oss. Nu följer vi tecknen. Då var det inga stora predikanter. Vi måste bli små, för att Gud skulle kunna bruka oss. Vi hade små predikanter, men vi hade en stor Kristus. *Folket prisade icke predikanten och mötet och budskapet och "väckelsen", utan de prisade Herren. Herren Jesus var så underbar.* Hans närvaro var till fyllest. Men nu är det predikanten, som är underbar. Och han måste vara en verklig konstnär, en styv ledare och kunna blanda ihop bra. Men Elia var en åtskiljare. Likaså Johannes Döparen, Herren Jesus och apostlarna.

I begynnelsen var verket icke heller ett affärsföretag med skilda mer eller mindre lukrativa verksamhetsgrenar och på samma gång välavlönade funktionärer. Man gav av hjärtat, ty hjärtana var av den Helige Ande värmda till givande. *Man hade förtroende för arbetet.* Nu får man bruka alla möjliga knep för att få åhörarnas pengar. "Huru hava icke hjältarna fallit!"

I begynnelsen levde vi avskilda för Gud och räknade himmelen såsom vårt hemland, där vi hade vårt medborgarskap och varifrån vi väntade Herren Kristus. *Nu börjar våra ledare syssla med politik, och våra medlemmar sitter i fackföreningar och liknande organisationer.* Vårt "medborgarskap" är åter förlagt till denna världen. Vi har försonat oss med modernismen och är föga måna om sund och ren lära.

I begynnelsen kunde vi knappt få folk att sluta ett bönemöte på knä. Nu är det svårt att få dem att böja knä. De har ingen smak för sanna bönemöten och *verkliga* bibelstudier.

Den allvarliga sanningen är den, att vi i stor utsträckning har förlorat Guds närvaro. Herren

Forts. på sid. 15.

Fullsatt möte efter möte.

Gunnel Färberg och Gunnel Dahlgren sjunger.

Sångarläktaren.

Från

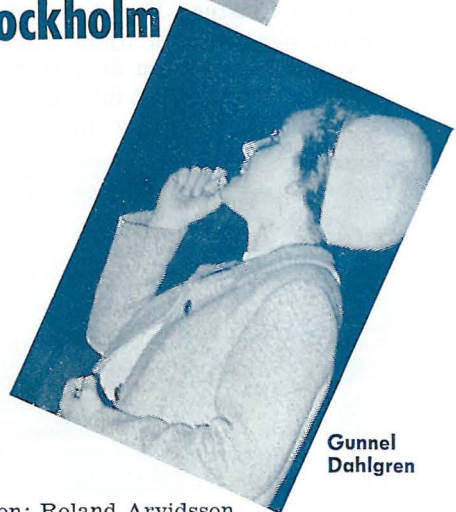
Arne Imsen

tältet

Märta Berg

i Stockholm

**Gunnel
Dahlgren**

Foton: Roland Arvidsson.

HAR DU GLÖMT?

Av T. L. Osborn

Det finns två orsaker till att bönesvaret uteblir då du beder. Den första är den att du icke vet vad du *är* i Kristus. Den andra är den att du har glömt vad slags människa du är i dig själv. —

I sju år predikade jag det bästa jag kunde och det bästa jag visste, men med mycket begränsat resultat. Så kom i ett ögonblick en förändring i mitt liv. Jag såg en dag i en syn Jesus Kristus — från den dagen var Han herre i mitt liv.

Kort efter detta kom William Branham till vår stad och förkunnade Ordet, botade sjuka och drev ut demoner. Jag följde hans exempel utan att göra anspråk på att ha några andliga gåvor. Jag gick bara ut på Herrens uppdrag att förkunna Ordet, bota de sjuka och utdriva onda andar. Denna fullständiga revolution i mitt liv kom då jag hade en uppgörelse med min Gud medan jag i mitt rum fastade och bad:

"Herre, jag vill läsa nya testamentet på ett nytt sätt — läsa det som jag aldrig förr har gjort! Jag vill i sanning mottaga varje ord! Jag vill göra allt Du säger jag skall göra. Och jag vill vänta av dig allt det som Du säger och lovar att göra."

Endast Gud vet hur djupt mitt beslut var. Mitt liv var förvandlat för alltid. Jag kan sammanfatta i få ord det som mitt liv och min tjänst varit grundat på sedan den dagen:

Gud är vad han säger sig vara! Och jag är vad han säger att jag är! Han vill göra vad han säger att han vill göra! Jag kan göra vad han säger att jag kan göra!

Har du aldrig undersökt Guds Ord för att söka ut vad du är i Kristus? Har du glömt vad Han säger om dig när du söker hjälp från Gud? Tar du emot vad Han säger om dig? Handlar du på Hans Ord? Har du frimodigt intagit den ställning Han skänkt dig i Kristus eller ignorerar du Hans

mening om dig? Har du glömt vad slags man eller kvinna du är? Kom ihåg att Han bedömer folk eftersom de handlar på Hans Ord!

"Därför, var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, han må liknas vid en förståndig man, som byggde sitt hus på hälleberget." Matt. 7: 24.

Här hör du Kristi mening om vad som är förståndigt — förståndet är att handla efter Hans Ord. Detsamma framgår också av Hans Ord i vers 26: "Men var och en som hör dessa mina ord och icke gör efter dem, han må liknas vid en oförståndig man som byggde sitt hus på sanden."

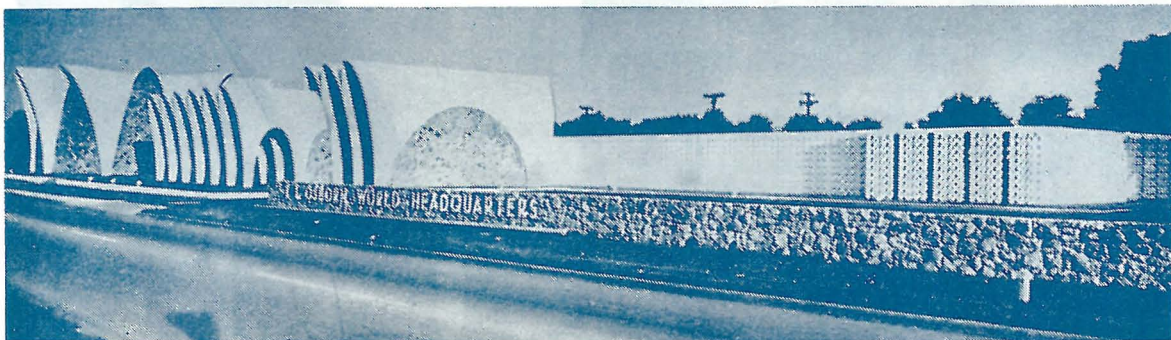
Jesu mening om dig är att du är ytterst dåraktig då du läser Hans Ord och icke *gör* därefter — inte handlar på Hans Ord.

I kyrkor, bibelskolor, tältmöten och konferenser är man dag och natt upptagna med att undervisa i olika lärosatser från Guds Ord. Men så gott som inga eller bara några få visar vägen till att handla efter ordet! Tro — verklig, levande tro — kan inte existera utan att man också *handlar* i överensstämmelse med ordet!

"Men varen ordets görare och icke allenast dess hörare, eljest bedragen I eder själva." Jak. 1: 22.

Det är självbedrägeri att läsa Ordet utan att handla efter dess sanningar. Och Jakob fortsätter sin undervisning med att sammanlikna den som läser Ordet, utan att handla på detta Ord, med en som betraktar sig själv i en spegel och strax går bort och glömmmer hurudan han såg ut och vilken man han är.

Har du kommit underfund med vad du är i Kristus och den ställning Han har skänkt dig, om du icke vet om din auktoritet och dina rättigheter över demoner och sjukdomar, över fattigdom och över fruktan, så skall du gå under när kriserna kommer. Och detta för att du har glömt

T. L. Osborns huvudkontor i Tulsa, Oklahoma, U. S. A., där många är i arbete.

JESUS LÖSER...

Forts. fr. sid. 1.

en gång." Många gånger brukade jag tänka på de orden, när jag insåg hur jag höll på att dra ned mitt liv i smutsen. Men jag brukade slå bort dem med den tanken: det där är ingenting för mej nu; det hinner jag med när jag blir gammal. När man är ung, då skall man ta ut så mycket som möjligt av livet.

Tänk så många år jag kastade bort av mitt liv, när jag inte visste vem Jesus var.

När jag var 20 år straffades jag för billån bl. a. i samband med spritmissbruk och fick tre års villkorlig dom. Ett år senare gifte jag mig och bildade familj i Haparanda. Och jämnt och ständigt fick jag också höra av min fru och mina barn under årens lopp: "Nu kommer pappa hem full igen." Jag fick sprutor och tabletter av läkare, men utan resultat.

Sista året innan jag blev frälst gick jag på nervtabletter, för mina nerver höll på att ta slut. Jag kastade mig i sängen under hemiska mardrömmar och vaknade med ångest, genomsvett. Spritdjävulen höll på att

få mig i sitt våld, men jag började också höra Guds kallande röst till frälsning. Under nattens tysta timmar började jag bedja för mig själv: "Jesus, om du är en verklighet i dag så lös mig från detta begär, som håller på att helt behärska mitt liv."

Söndagen den 25 november 1962 kom vändpunkten i mitt liv. Då fick jag uppleva hur Herren själv mötte mig till frälsning och frigörelse. Åra vare Guds underbara namn! Jag hade varit på krogen samma dag, men därifrån styrde Herren mina steg på kvällen till en liten enkel frikyrklig möteslo-

Kjell-Arne Sundström

kal. Jag hade aldrig satt min fot i en sådan förut. Men nu fick jag uppleva hur Jesus själv löste mig från mitt begär. Där sprutor och tabletter intet förmodde, där mänsklig hjälp var otillräcklig, där var det ett ögonblicks verk för Jesus att lösa den bundna fången. Tänk vilken dyrbar Jesus vi har. Tänk att han är verklig och att vi får tro på honom i dag. Halleluja! Ett par veckor senare fick min fru uppleva frälsning och senare dop i den Helige Ande. Vi fick uppleva hur glädjen och tron på Jesus Kristus kom in i vårt hem och våra liv.

Kanske finns du, min ofrälste vän, som läser detta mitt enkla vittnesbörd. Kanske du är bunden av olika laster i ditt liv. Eller finns du, som kanske tycker, att du lever ett harmoniskt liv, men ändå inte känner dig lycklig. Min vän, det finns endast en, som du kan vända dig till och som kan hjälpa dig och lösa dina problem — Jesus Kristus.

Med fridshälsning

Kjell-Arne Sundström

V. Esplanaden 48

Haparanda.

vad du såg i Ordets spegel, du har glömt vad slags människa du är. När kriserna kommer avslöjas vad som egentligen bor i ditt hjärta för då är det tillfälle att prova det som Ordet säger.

Du beder Gud ta bort dina sjukdomar och du glömmer att dessa sjukdomar allaredan lagts på Kristus och att Han bar dem för dig. Du glömmer att Han själv tog din skräpighet på sig.

"Och alla som voro sjuka botade Han för att det skulle fullbordas det som var sagt genom profeten Jesaja när han sade: Han tog på sig våra krankheter och våra sjukdomar bar han." Matt. 8: 17.

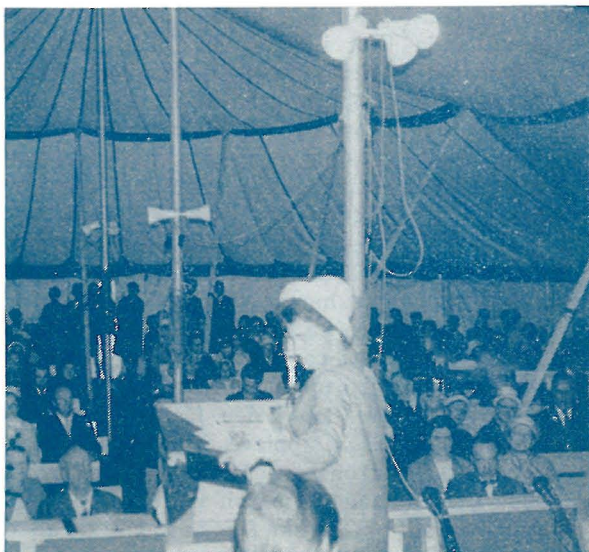
Det är allaredan gjort. Du söker styrka — men glömmer att Herren är din styrka! Du beder om att bli helbrädda och glömmer att du i Hans sår är helad! Du önskar makt över djävulen, men glömmer att Kristus redan har givit dig "kraft att trampa på ormar och skorpioner och all ovännens härmakt." Du talar om hur djävulen har torterat och plågat dig och att du önskar

tro till att stå honom emot, men glömmer att "därför uppenbarades Guds Son, att Han skulle göra om intet djävulens gärningar." Och du glömmer att "han har avvärjat andevärldens furstar och väldigheter och låtit dem bli till skam för alla, i det att Han i Honom har triumferat över dem." Du vill ha mer tro och glömmer att den rättfärdige av tron skall leva! Du är full av fruktan och du beder om att bli fri ifrån den, men du glömmer att Gud har befallt dig att vara frimodig och stark:

"Frukta icke och var icke försagd, för Herren är med dig i allt du företager dig." Josua 1: 9.

Han har sagt att Han icke vill lämna eller överge dig! Du beder att Han skall göra Ordet levande för ditt hjärta, så att du kan göra krav på deras uppfyllelse, och du glömmer att Guds Ord är levande och kraftigt, och därför icke behöver göras levande för ditt hjärta. Det är redan levande och kraftigt, bara du handlar efter det.

Forts. på sid. 15.

1.

TÄLTSO

Tältmötena har gjort den va
aktivitet. – Maranataropet ha
i hela vårt land och väckelser
fallande stort har antalet va
liga möten – många har ock
och den Helige Ande har fal
jubelropen skallat.

2.

3.

7.
1. Berta Svensson talar i tältet i Vetland
vid tältmötena i Falun. 4. Maranatavitt
tältmötena i Göteborg. 6. Stora skaror
holm, se vidare artikel sid. 12 och bildsi

IMAR —65

årstiden till en tid av sjudande andlig
na sommar ljudit i tältmöten runt om
brutit fram. Skaror har samlats. – På
dem vilka aldrig annars besöka and-
plevt frälsning och helbrägdagörelse,
er längtande Guds barn – högt har

4.

5.

6.

Euno Erixon döper i Hjälmseryd. 3. Stora skaror samlades
nför tältet i Gävle. 5. Många sökte sig fram till förbön vid
anför och innanför på Hönö. 7. Från tältmötena i Stock-
. 5).

"NORRLANDSVECKAN" I KÄRRSJÖ

Sångare sjunger på Eric Ericssons lövade loge.

För andra året i följd samlades Maranatavännerna från hela landet till en veckas möten på Gunnar Erikssons loge i Kärrsjö, Ångermanland, den 12—18 juli. Vädet, som var långt ifrån idealiskt de första dagarna, för-

ändrades och vi fick de sista dagarna ett underbart solsken.

Broder Arne Imsen har under dagsamlingarna talat om nytetamentligt församlingsliv. Herren har genom sin tjänare uppenbarat många mäktiga och

underbara ting, som trängt djupt ner i hjärtat. Tårar, nöd och förkrosselse har kännetecknat dessa samlingar. Bön och lovsångsbrus har hörts dygnet runt. Golgata kärleksflod har vält fram, och förnyelseströmmarna har flödat in i våra liv. All ära till Jesus!

Varje kväll har vi samlats till väckelsemöten, då Guds frigörande kraft varit i funktion till frälsning, andedop och helbräddagörelse.

Förutom broder Imsen har Erik Gunnar Eriksson, Gösta och Berta Svensson, Karl-Erik Selin m. fl. tjänat med andesmorda vittnesbörd.

Konferensen avslutades i strålende solsken. En dopförrättning hölls vid Kärrsjön då fyra vänner döptes till Jesus Kristus av Oliver Strömgård.

Må Gud få hjälpa oss var och en att nu omsätta det Gud uppenbarat för oss under denna vecka som säkerligen ingen glömmar. Gud vill skickliggöra oss att bli brinnande redskap för Herren. I Jesu namn får vi gå fram och vinna underbara segrar. Halleluja!

Irene Gustafsson

Till Midnattsropets läsare!

Sedan hösten 1963 har Midnattsropet distribuerats från Jönköping. Vännerna Berta och Gösta Svensson har utfört ett mycket uppoffrande arbete för tidningens spridning, och deras insatser har krönts med stor framgång, som visat sig i en ständigt ökad upplaga. Då nu planerna på att utge tidningen två gånger i månaden håller på att ta form, har det framstått såsom en nödvändighet att få allt arbete med tidningen koncentrerat till en plats. Detta främst för att kunna utnyttja begränsade personella resurser på ett så effektivt sätt som möjligt. Från och med detta nummer kommer därför en omläggning att ske i distributionen. Alla kommissionärer kommer i fortsättningen att få sina tidningar från Stockholm. Likaledes kommer nyprenumeration att ske genom expeditionen i Stockholm. För att förenkla den ekonomiska redovisningen för den nuvarande prenumerantstocken har broder Gösta Svensson åtagit sig att för dess räkning sköta distributionen till årets slut.

Vi tackar er kära vänner, Berta och Gösta, för ert osjälviska arbete för tidningens spridning och hoppas på samma hängivna stöd i fortsättningen fastän ni nu ännu flitigare än förut kommer att ta itu med utgivningen av nya andliga grammofonskivor. —

Från januari 1966 kommer Midnattsropet att utges två gånger i månaden. Det innebär att prenumerationspriset helt naturligt kommer att fördubblas. Men vi tror att glädjen är allmän bland Midnattsropets läsare över de ökade möjligheter till evangelisation detta steg ger oss.

Arne Imsen

DRÖMMEN SOM BLEV VERKLIGHET

"Ropa till mig, så vill jag svara dig och förkunna för dig stora och förunderliga tin, som du icke känner." Jer. 33: 3.

Det är ett förunderligt löfte, som vi möter i detta bibelord — ett levande ord just för oss och det gäller i dag.

För något över ett år sedan var mitt andliga liv en tynande låga. Jag brukade dock ofta läsa Jesu liknelse om konungasone-ns bröllop. Där talas om människor, som voro bjudna men inte ville komma. De ursäktade sig med olika ting. Där talas också om en man, som inte var klädd i bröllopskläder och därför blev utkastad från bröllops-salen. — Denna liknelse skakade mig i mitt innersta. Jag började förstå, att om Jesus skulle komma var jag icke beredd att möta Honom. Redan som tio-åring hade jag blivit frälst och helbrägdagjord från en svår sjukdom som förlamat mig i armar och ben. Något senare fick jag också följa Jesus i dopets grav. Efter en tid kom jag i kontakt med frälsningsarmén, där jag fick mitt andliga hem.

Det var på frälsningsarméns krigsskola som jag började vakna upp över det ohållbara i min ställning. Jag blev allt mer förtvivlad, ty jag förstod, att något väsentligt saknades i min andliga erfarenhet. En kväll när det var som allra mörkast, ropade jag till Gud om ljus och ledning. Jag längtade efter Andens dop — mina egna resurser räckte inte längre. Allt syntes mig så invecklat. I teorin var det nog klart men i praktiken fungerade det inte.

Samma natt mötte Gud mig i en dröm. Jag var på ett möte tyckte jag, där jag såg mig

Rune Lund

själv gå fram till första bänk-raden och böja knä. Två män kom och lade sina händer på mig och jag upplevde Andens dop. — När jag vaknade kände jag en inre oro — Herren skulle leda mig.

Det skulle dröja ännu ett halvår innan jag vågade beträda den väg Herren utstakat åt mig. Efter en tid av regelbund-na besök på Maranatas möten och efter mycken bönekamp seg-rade Gud över alla förutfattade meningar. Då jag böjde mina knän och ropade till Gud om nåd överlämnande mig helt på Hans altare, svarade Gud med eld och döpte mig i den helige Ande, Halleluja! Han löste mig från allt det gamla och jag blev fri att tjäna Honom. —

Det är dock mycket viktigt i denna sena tid att vi förblir stå-ende och icke faller. Det går lätt att påverkas av världsandan — endast om vi håller oss nära Jesus kan vi leva obesmittade och rena. Brudgummen kommer snart! Dörren till bröllopssalen skall snart vara stängd. —

Rune Lundh

JESUS

helar de sjuka

"Då förvandlade du min klagan i fröjdesprång! Du klädde av mig sorgens dräkt och om-gjordade mig med glädje." Ps. 30: 12.

Av hela mitt hjärta kan jag instämma med Psalmisten, ty Gud har bevisat sig underbar mot mig. Jag har varit nedbruten till min kropp och haft ett mycket högt blodtryck med huvudvärk. I ett möte gick jag fram till förbön och fick känna Jesu ström genomströmma hela min varelse och de nedbrytande krafterna fick lämna min kropp. All ära till Jesus!

O, du sjuke vän, som ännu ej har upplevt detta, kom ihåg, att Jesus har fullbordat ett frälsningsverk som gäller både kropp och själ! Fatta i tro om Jesu underbara löften, så skall du få erfara att det är sant. Gud som svarade med eld på Karmel, vill även svara dig.

Karin Andersson
Örebro

"Det är gott att tacka Herren och att lovsjunga ditt namn, du den högste!" Ps. 92: 1.

I några få ord vill jag tala om att Jesus förmår än i dag. Det finns en underbar hälsoström i Jesu sår. Vår äldste son, som haft anfall som har gjort honom medvetlös flera gånger om dagen, är nu helt frisk, därför att Jesus har gripit in. Med full fri-modighet får vi träda fram in-för nådens tron och begära och undfå nåd till hjälp i rätt tid. "I hans sår äro vi helade."

Jesus skall ha all ära! Halleluja!

Inga Larsson
Örebro

Bibelstudiet:

Herrens tillkommelse I

Framställningen om Herrens tillkommelse har stort utrymme i Guds ord.

Framställningen om Herrens tillkommelse — eller Herrens dag, som samma händelse ofta benämnes — ges i Guds ord stort utrymme. Det gamla förbundets profeter har siat om dessa tilldragelser (Jes. 13: 6—11, 26: 19—21; Joel 2: 1—2, 28—32; Dan. 2: 1—49, 7: 13—14). Jesus själv behandlar dem ingående och med stor skärpa i ett av sina sista stora tal (Matt. 24: 1—51, 25: 1—46). I breven återkommer apostlarna ofta till dem (1 Tess. 4: 13—18; 2 Petr. 3: 3—14; Jak. 5: 7—8; Jud. 14—15). Uppenbarelseboken i sin helhet avhandlar också dithörande händelser. —

Det stora utrymme Skriften ger detta ämne anger för oss dess stora betydelse. Vi bör därför i vår förkunneelse och i vårt trosliv också ge det motsvarande utrymme. Gud har satt oss till väktare på Sions murar och det är vår ofrånkomliga plikt att både spana utåt i tiden och noggrant söka utforska det profetiska ordet. Det är brottsligt av en kristen att vara okunnig om tidsläget och de händelser vi nu med största hast närmar oss. —

Från tältmötena i Stockholm

Nedanstående artikel har skrivits av en ung journalist vid en av de dagliga tidningarna. Vi inför den i sin helhet.

"Därför jag älskar Jesus Krist..." tonar sången ut i den stora tältkyrkan vid Skanstull. Tältet, som rymmer 700 personer, är fullsatt. I publiken ser man människor, vars ansikten utstrålar samma frigörelselucka och kärlek till Jesus, som får sångarlåktaren att dra till sig allas uppmärksamhet, även de som från början satt skämtande eller likgiltiga. Andra har en djup rynka i pannan, så djup att den bara kan försvinna genom ett Guds ingripande, där den Helige Ande intar hela personligheten och förbjuder allt egenliv.

Några ungdomar i US Army-jackor och Beatlesfrisyrer sitter uppradade långt fram i tältet. En del sjunger med skärande falskt i sångerna och klappar händerna i otakt. Andra sitter och pratar med varandra: "Dom där där framme verkar ju inte kloka", allt under det de har svårare och svårare att dölja sin gudslängtan, renhetslängtan, sanningslängtan ju längre mötet pågår.

Sångarna vet vad de sjunger om. Det är inget annat än kärleken till Jesus Kristus som fått dem att kväll efter kväll under tältkampanjen stämma in i väckelsesångerna uppe på sångarestaden. De står inte där därför att sången ska ingå som ett moment i mötesordningen, utan därför att Guds eld

Människorna intager olika inställningar till Herrens tillkommelse.

Många människor ler åt talet om Herrens tillkommelse. Med största förakt säger man: Hur går det med löftet om att Jesus skall komma igen — har man inte predikat detta i århundraden — ingenting har skett utan allt har blivit sig likt. 2 Petr. 3: 4—6.

Skaror av kristna i dag tänker också, som den otrogne tjänaren: Min Herre kommer inte så snart! Luk. 12: 45—46. Dessa människor behöver väckas inför att räkenskapsdagen är nära.

Väntan på Jesu tillkommelse inspirerar till heligandel och gudsfruktan, 2 Petr. 3: 11, 14, Tit. 2: 11—13, och till helig aktivitet.

För dem som väckts av midnattsropet: Se brudgummen kommer! Gån ut och möten Honom! är självfallet detta ämne av största intresse. Matt. 26: 6. För dessa människor har det blivit frågor som gör alla andra engagemang oväsentliga och små: Är jag redo, att möta brudgummen? Brinner min lampa klar? Är mina kläder vita — är bröllopsdräkten i ordning?

Från tusendens bröst uppstiger ju också i dag ett mäktigt rop av nyväckt längtan och förväntan: MARANATA! Du, vår Herre kom! 1 Kor. 16: 22.

I nästa nummer skall vi se något på ordningsföljden i det stora händelseförloppet i Herrens tillkommelse.

Forts. i nästa nr.

brinner i deras hjärtan. Det är ingen underhållning de vill ge, men de är beredda att ge sina liv som insats för själars frälsning.

Ibland blir Gud så stor för dem, att de slutar sjunga och börjar prisa Honom, som har vunnit seger över all djävulens makt. Rynkorna har svårt att sitta kvar på de kritiska, lika svårt som det är för dem att hålla tillbaka tårarna.

En skara människor, som tagit Gud på allvar, har fått Honom själv att vara närvarande i tältet. Det är inte pastorerna och sångarna som frambär budskapet. Det är Gud själv. Därför sitter de gripna, som kom för att skratta åt ett spektakel, de nyfikna, de snusförnuftiga, som skulle bilda sig en uppfattning om den extrema väckelserörelsen.

Skymningen faller över Eriksdalslunden. Människor som av sin samtid blivit kallade för stora bluffmakare, överspända och hyperkänsliga, sjunger: "Väckelsen är här. Väckelsen är här. Himlaelden faller, Guds Ande är oss när." De vet att sångens budskap är sant.

Mona.

TÄLTMÖTEN I UPPSALA

under hela september månad.

Talare: Helge och Runo Erixon, Arne Imsen, Gösta och Berta Svensson m. fl.

VÄLKOMNA HEM! —

Gunnar och Margareta Eklund med två av sina äldsta söner.

Missionärerna Eklunds återvänder från Afrika

Efter en period av nästan fem år i Kenya återvänder missionärerna Gunnar och Margareta Eklund med familj i dagarna till Sverige för en tids mycket välbehövlig vila. —

Kenya är den nordöstra delen av Brittiska Ostafrika — vännerna Eklunds har således fått arbeta i ett land och en världsdel där det sjuder av social och politisk oro. Gud har dock trots trycket av det skärpta tidsläget på ett mäktigt sätt uppenbarat sin makt och stadfäst sitt ord med åtföljande tecken. En stor skörd har bärgats in för Guds rike, stora församlingar har växt fram, gudstjänstlokaler byggts och det har för våra kära vänner varit år bräddfulla av arbete och aktivitet, men också år rika på välsignelse och seger. —

Välkomstmöten ordnas för våra vänner på följande platser: Stockholm den 5 sept. och under påföljande söndagar i Örebro och Falköping. —

Familjen Eklunds adress kommer att bli: Erik Segersälls väg 10, HÄGERSTEN.

Alla Maranatavänner i Sverige ser med glädje mot Er hemkomst och hälsar Er: VÄLKOMNA HEM I JESU NAMN!

Från Midnattsropet

kan nu rekvireras
följande

Väckelselitteratur

Arne Imsen:

HAR LEWI PETHRUS
RÄTT?

Häft. pris 3: —

I VÄRLDEN MEN ICKE
AV VÄRLDEN.

Häft. pris 6: 50

Oral Roberts:

GUD ÄR EN GOD GUD.

Inb. pris 12: —

FRIGÖRELSE FRÅN
FRUKTAN OCH
SJUKDOM.

Häft. pris 3: —

Oswald J. Smith:

STRID FÖR SANNINGEN.

Inb. pris 4: —

James A. Steward:

ÖPPNADE FÖNSTER.

Inb. pris 8: 75

Lars Wedin:

ÖVERFLÖD AV LIV.

Häft. pris 3: 25.

Stig Abrahamsson:

PINGSTEN ÄR SVARET.

Inb. pris 7: 50

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60
STOCKHOLM VA

Tel. 32 80 02

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Kanske det här kan tyckas märkvärdigt för många, att en avfälling vill skriva något om Midnattsropet och Maranatarörelsen. Jag har haft tidningen i några år; den är till så stor välsignelse därför att den kommer med så radikala sanningar så den också kan väcka avfällingar. Den påminner om Pingstväckelsen som den var för trettio år sedan. Och vad som förvånar mig mest, är att de flesta pingstvännar tar avstånd och varnar för Maranata och räknar detta som en villolära. Att dom inte kommer ihåg att de själva gått igenom samma sak när väckelsen bröt fram! Då varnade pastorerna i samfunden sina medlemmar för att gå på pingstmöten ty dom ansåg att det var rena villfarelsen. Men hur är det i dag? Nu kan dom alliera sig med både Statskyrka och alla samfund. Är inte detta ett klart bevis för att inte den Helige Ande får leda längre.

Pingstmötena är ej heller vad de förr var. En fin, men okänslig sångledare står och svänger med armarna och en stel kyrkosångare som uppträder ibland griper ej hjärtana. Varken avfällingar eller vanliga syndare går dit på mötena; det är mest tomma bänker som dom får utföra de fina programmen för.

Som jag förstår så kommer många ta för givet att jag är full av kritik och elakhet, men *min stora önskan är att bli frälst igen* och få uppleva vad jag fick under de fem år jag var frälst, har aldrig slutat att bedja, men önskar full frigörelse och tror att jag skulle stortrivas bland Maranata-vännerna. Finns det några vänner som vill bedja för mig så är jag tacksam. Även brev med tröstens ord mottages med tacksamhet. Till sist må Gud få välsigna Maranata-vännerna.

Vänligen

Walfrid Olsson
Box 5083, Bollnäs

FRÄLSNING ELLER...

Forts. fr. sid. 16.

kan vara olika och jag skall ej här söka kartlägga dem. —

Vad säger Jesus själv? Lägg märke till ordningsföljden: Dina synder förlätas dig! — Stå upp och gå! —

Den ordningsföljden använder Han också i sin missionsbefallning. I den ordningsföljden bör vi också ge utrymme för dessa sanningar i tro och förkunnelse.

En sjuk, svag och nedbruten kropp utestänger ingen från Guds välsignelse, glädje och frid — inte heller från Guds härliga himmel eller öppnar förtappelsens boningar för någon. Men utan syndernas förlåtelse och frälsning, finns ingen frid och ingen evig salighet. Att frälsa oss för sitt eviga himmelska rike är väl i alla fall det förnämsta syftet med Jesu återlösungsverk? Målet för vår tro är våra själsars frälsning — i första hand. Anders B.

SE, JAG KOMMER SNART...

**Billighets-
prenumeration
för sista kvartalet
1965**

Gör en insats till att sprida Midnattsropet till 5 av dina vänner. — Sänd oss namn och adress på dessa + 10:—.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

**5 st.
prenumerationer
för endast
10:—**

EN NY VÅG... *Forts. fr. sid. 4.*

är utanföre såsom i den laodiceiska församlingen. Det ligger *dom* över församlingen, och därför fruktar den Guds närvaro. Varningar och bestraffande profetia hyssjas ned eller sjungas ihjäl. Man vill ha något, som kommer en att slippa känna domen. Man vill icke göra sinnesändring och bot inför Gud.

Varigenom kan detta fruktansvärda avfall hejdas, och hur skall vi återvinna kraften, som följer med Guds välbehag och närvaro? Endast ett starkt bönerop till Gud i djup förkrosselse och erkännande av vårt sjunkna tillstånd, åtföljt av ett återvändande i verklig hjärteödmjukhet, lydnad och kärlek till "mönsterbilden, som visats på berget" och som tecknas för oss i den första församlingen och i pingstväckelsens första dagar. Gud give, att detta snart måtte ske. I Jesu namn.

HAR DU GLÖMT? *Forts. fr. sid. 7.*

Du önskar att Gud skall dra dig närmare till sig så att du kan tro, men du glömmar att säga att när du håller dig nära intill Honom så vill Han hålla sig nära intill dig. Och du tänker att om Han ville ödmjuka dig så skulle du bli i stånd att mottaga den välsignelse som du söker, men du glömmar att Han har sagt dig: "Ödmjuken eder inför Herren så skall Han upphöja eder." Jak. 4: 10.

Du skall icke vänta på att Gud skall ödmjuka dig, men Gud väntar på att du själv skall ödmjuka dig: "Ödmjuken eder alltså under Guds mäktiga hand så skall Han i sinom tid upphöja eder."

Det är du som skall handla.

"Han som är i eder, är större än den som är i världen." 1 Joh. 4: 4.

Så handla då efter detta som Kristus har skänkt dig. Du har makt över alla demoner och rättighet att använda Hans namn! Gör bruk av den rättigheten! Han har övervunnit satan — det är ingenting som kan skada dig. Handla därefter och övergiv din fruktan.

Han har burit dina skröpligheter och tagit dina sjukdomar på sig, i Hans sår *är* du helad! Handla härefter och ta din helbrägdagörelse i besittning. Ditt naturliga förnuft vill lägga ett tackelse över dessa sanningar, men du må kasta åt sidan detta: "Ja, vi bryta ned tankebyggnader och alla slags höga bålverk som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi taga alla slags tankefunder tillfånga och lägga dem under Kristi lydnad." 2 Kor. 10: 5.

Kasta också bort allt vankelmod som reser sig mot kunskapen om Gud, så att du icke glömmar vem du är, dina rättigheter och din myndighet i Kristus.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM VA. Märk kuvertet "Min fråga".

★

FRÅGA: Ofta ställes jag — och det är säkerligen många, som har det på samma sätt — inför lägen och tillfällen i livet, då jag icke alls vet, hur jag skall handla. Hur skall man kunna vinna visshet om vad som är Guds vilja och sålunda det bästa?

Önskar Guds ledning

SVAR: Ett vittomfattande spörsmål i sanning! Här kan många goda råd givas, men vi vill anföra vad gudsmannen Georg Müller i en av sina böcker säger om detta betydelsefulla ämne:

1. Jag söker från början förmå mitt hjärta att icke hava någon egen vilja i en viss sak. Nio tiondelar av människors bekymmer härleder sig just härifrån. De allra flesta svårigheter är övervunna, då våra hjärtan är redo att göra Herrens vilja, hur det än sedan må gestalta sig. Och har man i uppriktig tro kommit så långt, är det vanligen blott ett litet vägstycke kvar till kunskapen om vad Guds vilja är.

2. Sedan jag har gjort detta, lämnar jag icke utgången åt blotta känslan eller intrycket. Om så sker, bedrager jag mig storligen.

3. Jag försöker förstå Guds vilja genom eller i förening med Guds ord. Anden och Ordet måste förenas. Blickar jag endast upp till Anden utan att studera Ordet, utsätter jag mig likaledes för misstag. Om den Helige Ande alls leder oss, så gör Han det endast i enlighet med Skrifterna, aldrig i motsats till dem eller oberoende av dem.

4. Därnäst uppmärksammar jag de yttre omständigheterna vid den gudomliga ledningen. Ty dessa klargör ofta Guds vilja i förening med Hans Ord och Ande.

5. Jag beder i mina böner, att Gud måtte tydligt avslöja sin vilja för mig.

6. På detta sätt kommer jag genom bön till Gud, studium av Hans Ord och eftertanke till ett moget omdöme om saken, så vitt jag fattar och förstår, och förnimmer jag därunder sinnesfrid och fortfar denna efter två eller tre ytterligare böner, går jag lugnt att utföra mina avsikter. Både rörande småsaker och i fråga om företag, som kan medföra viktiga följder, har jag alltid funnit detta förfaringssätt tillförlitligt.

RAKT PÅ SAK

Frälsning eller helbrägdagörelse – vilket är vårt viktigaste budskap?

Jesus Kristus kan bringa hjälp åt en människa både för kropp och själ. Han är kroppens Läkare och själens Frälsare — eller tvärtom. På grundvalen av Hans fullbordade återlösningens verk kan människan få uppleva befrielse både från sjukdom och synd. "...Våra smärtor dem lade Han på sig..." — både kroppens och själens. "...Och genom Hans sår bliva vi helade..." — helade både till kropp och själ. —

Människosonen har makt att säga: Dina synder förlåtas dig! Och Han kan med samma myndighet också säga: Stå upp — tag din säng och gå hem! —

Upplevelsen av denna Människosonens makt blir människans egendom på samma sätt, vare sig det gäller frälsning eller helbrägdagörelse — genom att i frimodig tro på Hans Golgataverk, med tacksägelse förlita sig på Hans löften. — Och lägg märke till tempusformen när aposteln Petrus citerar Jesajas profetia: "Genom Hans sår HAVEN I BLIVIT helade." — Frälsningen, syndernas förlåtelse, hälsa, läkedom är redan din egendom — tacka och tag emot. —

*

Det har alltid funnits människor som på olika sätt haft invändningar att göra inför uppenbarelse av Människosonens makt på dessa områden.

"...Vem är denne som talar så hädiska ord? Vem kan förlåta synder utom Gud allena?" sade de lagkloke indignerade, upprörda i sitt innersta. — Här beträdde Jesus ett område som dessa lagens, den religiösa ve-

tenskapens och den rituella gudstjänstens representanter betraktade som sina egna domäner. — Bota de sjuka fick denne Jesus gärna göra — det kom icke dem vid. Men förlåta synder... nej, det gick inte för sig. —

Jesus såg deras tankar och Han ställde dem mot väggen med att säga: "Vilket är lättare att säga: Dina synder förlåtas dig, eller att säga: Stå upp och gå?"

De blevo Honom svaret skyldiga. —

Att lägga nya ok på människornas skuldror, det hade de ofta varit med om att göra, men lättat på några av deras bördor det förmådde de inte. —

Ögonblicket efter visar Jesus i handling att Människosonen har makt — i allas åsyn reser sig den sjuke upp, går hem och prisar Gud. Halleluja! Han prisar Gud för syndernas förlåtelse och helbrägdagörelse genom Människosonens makt. —

Budskapet om syndernas förlåtelse, frälsning och evigt liv, det kan man ju tolerera. Men då det gäller hälsa från kroppens sjukdomar, då finnes i dag en "de vita rockarnas diktatur", som inte tål någon inblandning. Med djupaste indignation och i den otadliga läkarvetenskapens namn, talar man då om vidskepelse, utvecklingsfientlighet och kvacksalveri. Och om det händer att en människa, vars dagar Gud har räknat, dör, trots att hon sökt Herren som sin läkare, då ropar man i högan sky på polis och åklagarmyndighet!

Hur ofta har det inte hänt att människor dött på en läkares

operationsbord, utan att någon vågat eller velat ställa läkaren inför rätta härför? Och vem ställes till ansvar för alla dessa neurosedynskadade barn, som fötts utan armar eller ben och med ännu värre defekter, som bevisligen är resultatet av de tabletter mödrarna ordinerats äta? —

I läkarvetenskapens namn går allt; kom bara inte och tala om att Jesus botar sjuka. —

Men Människosonen har makt ännu i dag! Personligen fruktar jag ej — tvärtom föredrager jag det — att lägga mitt liv, både min själ och min kropp, i Hans helande, mäktiga händer. Han har aldrig svikit mig och aldrig stått rädlös eller maktlös.

*

Vilket är då det väsentligaste? Vilket skall ha det första och största utrymmet i vår förkunnelse om Människosonens makt — frälsning eller helbrägdagörelse? —

Det ena skall naturligtvis inte utesluta det andra. —

Under långa perioder har man uteslutit helbrägdagörelsens budskap ur evangelium och många har därför gått miste om upplevelsen av Människosonens makt på detta område — tron kommer ju av predikan. — Under andra tider har sanningen om Jesus såsom kroppens läkare fått ett mycket stort utrymme, men ofta då på bekostnad av den del av evangelium som talar om syndernas förlåtelse, rening från syndens skuld, frigörelse från dess makt och ett helgat liv. Tendenser till detta finns också på många håll i vår egen tid. Orsakerna till detta

Forts. på sid. 14.